

כותרת: נספח - ציר זמן מאבקי החקלאים

הכותב/ת: אלומה והנוער העובד והלומד

מתוך מערך פעולות לשבוע "מתחברים לשורשים" חקלאות- זה בידיים שלנו, שותפים: מרכז המועצות האזוריות, משרד החינוך מנהל חברה ונוער, משרד החינוך המנהל לחינוך התיישבותי, התנועות המיישבות, תנועות הנוער בהתיישבות, מרכז הדרכה אלומה

מדינת ישראל לפני שנות ה-80

תנובה

סיפורה של תנובה, קונצרן המזון הגדול בישראל, שזור לכל אורכו בסיפורה של המדינה.

יסודותיה הונחו ב-1926 עת הכירו נציגי 15 משקים חקלאיים בצורך להקים ארגון עצמאי לשיווק תוצרתם. להתהוותה ולהתפתחותה של תנובה קשר עמוק להתיישבות החקלאית בארץ - בעשרות שנות קיומה היא איגדה מאות ישובים חקלאיים מכל צורות ההתיישבות וכן מספר גדול של יצרנים בודדים, כשהיא קולטת, מעבדת ומשווקת תוצרת בהיקפים הולכים וגדלים.

בכל שנות קיומה מילאה תנובה תפקידים בעלי אופי לאומי ממלכתי, בארגון אספקה תקינה של מזון חיוני לאוכלוסיית הארץ. כך היה בעת המאורעות של 39-1956, כשהיתה המקור העיקרי לאספקת תוצרת מזון חקלאי לישוב היהודי, וכך היה גם בעת מלחמת העולם השנייה, כשנמנעה הגעתן של אניות סוחר לנמלי ארץ ישראל.

ערב הכרזת המדינה ובעת מלחמת העצמאות, נענתה תנובה לפניית דוד בן גוריון, והעבירה שיירות עמוסות תוצרת חקלאית לירושלים הנצורה. לאחר הקמת המדינה, עם הגעת מאות אלפי עולים חדשים לארץ, הבטיחה תנובה חלוקה של מוצרי חלב ותוצרת חקלאית בצורה מסודרת, יזמה את מפעל החלב בבתי הספר, חילקה תוצרת חלב לאוכלוסיות נזקקות וקלטה תוצרת חקלאית מהיישובים החדשים שקמו. במלחמת ישראל דאגה תנובה לאספקה שוטפת הן לצה"ל והן לאוכלוסיה האזרחית, ואף זכתה ב"אות מלחמת ששת הימים" על פועלה בזמן המלחמה.

30 השנים הראשונות למדינת ישראל היו גם השנים בהן ניכרה התפתחות מואצת של היצור והאספקה החקלאית, שהביאה לפיתוח מקביל של תנובה. היא הקימה תעשיית חלב מפותחת ונכנסה לענפי תעשייה אחרים, הקשורים בעיבוד תוצרת חקלאית. היא הקימה סניפים בערים הראשיות ובעיירות הפיתוח, שוקים סטונאיים בערים הגדולות, ודאגה לאספקת התוצרת החקלאית בכל ישובי הארץ. מפעלי תעשיית החלב, הסניפים המקומיים והמחסנים הסיטונאיים של תנובה, איפשרו את קליטתה הסדירה ושיווקה של התוצרת ממאות ישובים חקלאיים ומאלי יצרנים בודדים.

בשנות ה-60 וה-70, עם הופעת ניצני תרבות הצריכה בישראל, החלה תנובה לייצר מוצרים חדשים כמו שוקו ומעדני חלב, והקימה את רשת החנויות לשיווק קימעונאי - ההיפרשוק. היקפי הייצור והמכירות של תנובה גדלו בהתמדה, והיא הפכה לאחד הקואופרטיבים הגדולים בעולם המערבי.

תמיכות ותכנון ממשלתי

בשנותיה הראשות של המדינה היה משבר בחקלאות הישראלית עקב יצור יתר של פירות וירקות מסויימים (שנחשבו משתלמים יותר) ומחסור בפירות וירקות שנחשבו משתלמים פחות. בעקבות כך כונס "הוועד

לתכנון חקלאי והתיישבותי". מטרתו הייתה לארגן את המשק, ולהחליט במסודר מה רוצים לייצר כדי להאכיל את האוכלוסייה ההולכת וגדלה בארץ.

כך הוחלט על "מכסות גידול" כדי לעודד את החקלאים לייצר רק האוכל הנדרש למדינה, ולא להציף את השוק בפירות וירקות מה שמוביל לירידת המחירים ואפילו לזריקת האוכל (כאשר הקטיף הופך יקר יותר מהמכירה).

כל חקלאי אשר עמד במכסת הגידול שלו קיבל "סובסידיה" מהמדינה. מטרת הסובסידיה הייתה לשמור על הסדר במשק ולשמר אספקת מזון סדירה בשווקים, ושגם מוצרי מזון בעלי תמורה כלכלית נמוכה יחסית (אשכוליות, בצל, תפוחי אדמה) עדיין יהיו זמינים לאורך כל השנה למשק המשפחתי.

אגרקסקו

אגרקסקו הוקמה בשנת 1956 בעקבות החלטה להקים גוף מרכזי לטיפול בייצוא חקלאי, למעט פירות הדר, שייצואם נותר בידי המועצה לשיווק פרי הדר. מטרת החברה הותוותה כמציאת שווקים לייצוא, הזמנת התוצרת מהחקלאים, ביקורת על האיכות ושיווק בחוץ לארץ. החברה הוקמה בעקבות הגידול בייצור החקלאי בישראל והיווצרות עודפי ייצור גדולים. בעת ייסודה, החזיקו ממשלת ישראל, תנובה והסוכנות היהודית כל אחת ב-28% ממניות החברה, וארבע מועצות הייצור: ירקות, פירות, עופות ופרחים החזיקו 4% כל אחת. בשנת 1969 יצאה הסוכנות מהחברה והוגדל הון המניות שלה, כך שהממשלה החזיקה 50%, תנובה 20%, מועצות הפירות והירקות 10% כל אחת, מועצת הפרחים 4%, מועצת החלב 4% ומועצת הבקר 2%. על פי תקנון החברה היא לא הייתה אמורה לייצר רווחים לבעליה ובמידה ונוצרו רווחים, היה עליהם לכסות גרעונות או להיות מחולקים לחקלאים שתוצרתם שווקה על ידי החברה.

במניות השליטה של החברה, שהייתה חברת היצוא החקלאי הגדולה בישראל, החזיקו עד 2011:

- מדינת ישראל - 30%
- תנובה - 11%
- מועצות הייצור והשיווק - 59%

משבר המים של שנות ה-90

בשנות ה-90 היו מספר שנות בצורת, עקב חוסר במדיניות ממשלתית מסודרת ל"השבת מים" והטפלה, גברה הסכנה של "התייבשות" המדינה.

בעקבות כך בחר שר החקלאות להכריז על אזורי חקלאות רבים כ"איזורי קיצוב". משמע שהחקלאים באותו מקום קיבלו רק 30%-70% מהקצבת המים שנתנה להם בשנים עברו.

אי יציבות זו במשק המים לא אפשרה לחקלאים לצפות מראש כמה מים יהיו להם לשנים הבאות ולתכנן את הגידולים בהתאם. דבר שהשפיע בעיקר על המשקים המשפחתיים וגרם לרבים לזנוח את המשק החקלאי.

מתוך דיון הכנסת ב 24/11/1999 על 'הצעות לסדר היום מצב משק המים בישראל' דבריו של יאיר פרץ (ש"ס)

"אדוני היושב ראש, כנסת נכבדה, כתושב אזור לכיש מכיר אני את מצוקת החקלאים של אזור לכיש בפרט ושל אזרחי ישראל בכלל.

כידוע, אזור לכיש הוקם בשנות ה-50 כאזור חקלאי ששימש כחיץ בין רצועת עזה להר חברון. האזור יועד לחקלאות, גידולי שדה, ייצוא חקלאי ותעשייה.

אדוני היושב ראש, עם התמורות שחלו בשנים האחרונות, תם עידן הייצוא מאזורנו, ועל גידולי שדה אין מה להסתמך. בשנים האחרונות אנו עדים למצוקה הולכת וגוברת בחיי התושבים. אין למשרד החקלאות מה להציע לחקלאים בשום ענף, לא בתוצרת החקלאית הטרייה, לא בגידולים לתעשייה ואף לא בגידולי שדה, וכל זאת אל מול התחרות הפרועה, השוק החופשי, ביטול מכסות ייצור והצפת השוק בתוצרת חקלאית מהשטחים.

...

אדוני היושב ראש, מול גזירות שמים היתוספו גזירות חדשות בדבר קיצוץ מכסות המים לחקלאים, אשר היו אמורות לתת עוד פיסת אוויר ואור לחיי החקלאים. לעתים נדמה כי גזירות אלו מכוונות כדי להרחיק עוד חקלאים ממעגל היצרנים.

אדוני היושב ראש, זאת שערורייה ממדרגה ראשונה שממשלות ישראל במשך שנים לא עשו דבר לפתרון מצוקת המים, לא בנושא התפלת המים ולא בנושא של השבת מים. היום הגענו למצב חמור שלא היה כמותו, ואיש לא נתן את הדעת על כך.

לפני כשבוע ימים נסגרו ברזים לכ 23 יישובים בדרום, מה שגרם נזקים כבדים לחקלאים. בהתערבות משרד החקלאות נפתחו בסופו של דבר הברזים, ובכך מנענו את חיסולם של המשקים הללו. על ממשלת ישראל לקיים דיון דחוף בעניין המים ולהציע פתרונות לטווח הקצר והארוך, ולא לחכות לחסדי שמים. אדוני היושב ראש, בלא פתרון מיידי תהיה זו מכת המוות שתוטל על משק החקלאים במדינת ישראל..."

שינוי במבנה משק החלב – מעבר לרפתות גדולות וסגירה של רפתות משפחתיות 1998

מיסוי בעת פרישת חקלאים: מכירת הרפת ומכסות חלב

מס' 18, 07/14/1998, [קבוצת משלה רו"ת](#)

משק החלב של ישראל מושפע ישירות משינויי מדיניות במשקי החלב בעולם ובעיקר מדינות האיחוד האירופי, ארה"ב, אוסטרליה וניו זילנד.

עיקרי שינויי המדיניות מתמקדים ב:

1. פתיחת שווקים והקטנת מגבלות שיווקיות.
 2. מעבר ליחידות ייצור גדולות יותר ברפת ובמחלבה.
 3. פועל יוצא מהאמור ב-1 ו-2 ירידת מחירים ליצרן עד לרמה של 32-35 סנט לליטר חלב גולמי.
- משק החלב של ישראל חייב להתאים עצמו לשינויי הסביבה על מנת להישרד ולהתייצב בעמדה כזו שתאפשר לו להתחרות עם משקי החלב בעולם, הן בשוק המקומי והן בשווקי יצוא.

ממשלת ישראל יצרה במודע תנאי סביבה כלכליים שמכבידים על קיום ייצור החלב במשק הבלתי יעיל. מדי שנה נשחק מחיר החלב הגולמי ב-2% ובנוסף לכך, על יצרן החלב מוטלות מטלות נוספות בתחום איכות הסביבה הדורשות ממנו השקעות הולכות וגדלות ללא תמורה.

הדרישות לאיכות החלב, דורשות אף הן, השקעות רבות במיכון ובממשק חליבה, תוך הקטנת ההכנסות ליצרנים שאיכות תוצרתם אינה עומדת בדרישות.

דיון על מכסות עובדים זרים 2006

במושב שקף השער נעול: "צריכים עובדים זרים"

אין יוצא ואין בא במושב שקף, אפילו לא תלמידים. "אנחנו נאבקים כדי שלא יחסלו לנו את הפרנסה", אומרים החקלאים שדורשים עוד עובדים זרים. משרד החקלאות: מודעים למחסור ונעלה זאת לדיון בממשלה החדשה

סוגה דדוןפורסם: 04.05.06, 20:04

במושב שקף, שבדרום הר חברון, נעלו היום (ה') את שער הכניסה - אין יוצא ואין בא. התושבים גם הבעירו צמיגים בכניסה למושב במחאה על המחסור בעובדים זרים לחקלאות, בעקבות החלטת הממשלה הקודמת לצמצם את מספר המכסות.

"הממשלה צריכה להחליט האם ברצונה לחסל את החקלאות במדינת ישראל ואת החקלאים ביחד אתה. לא יכול להיות שיש צורך ב-50 אלף עובדים זרים והמדינה מקצה רק 26 אלף עובדים. בכל שנה מורידים עוד מכסות" אומר אחד התושבים, יצחק תשובה.

"שלא יחסלו לנו את הפרנסה". הכניסה למושב שקף (צילום: יאיר ברמין)

הפרטת תנובה 2007

תנו - בה בהפרטה

יעקב דרומי, השי רובין, גיורא מסד - תנובה

ויכוח אמיתי, אינטרסים כלכליים, מאבקי כוח, יצרים והרבה מאוד כסף, מעורבים בוויכוח האמיתי על הפרטת תנובה. משק החלב רותח

ביום רביעי הקרוב תתכנס מועצת תנובה, המונה 60 חברים. על סדר היום "מתווה להנפקת החברה". ההנפקה הקרובה מעירה מרבצם את כל השדים - יש לא מעט החוששים מכך או המבקשים שלא לבצע אותה במתכונת המוצעת. יש החוזים תסריט אימים לענף החלב, ואילו אחרים רואים בה פתרון למצוקות כלכליות ובכלל זה פנסיה לחברים. ואם להוסיף על מורכבות העניין, יש לזכור כי רוב בעלי החברה של תנובה, אינם משקי רפת. ויש לא מעט אגודות, קיבוצים ומושבים, המייחלים להנפקה.

יוסי מלול (עין תרוד איחוד), לשעבר מזכיר התאחדות מגדלי בקר, היה הראשון שהרים להנחתה. ברשימה

אפוקליפטית שכתב, תיאר כיצד משקיעים שוחרי הזדמנות פיננסית רוכשים בנזיד עדשים מניות מחקלאים עמוסי חובות וקונים את השליטה בתנובה. בהמשך, הוא מעריך, יבוטלו מכסות החלב, ייסגרו קווי הייצור ולאחריהם הרפתות.

"אסור להנפיק את תנובה או להפריטה", קובע מלול, "שכן התכנון בענף החלב יבוא בהכרח אל קצו וכך ייפגע אנושות ייצור החלב בישראל". הוא קורא לשייך את תנובה ליצרני החלב ולנצל את הפיכתה מאגודה לחברה בע"מ, לשיפור המבנה הניהול שלה, אך להותירה בידיים פרטיות ולא להנפיקה לציבור.

עמוד התווך

ראובן טנא (מבוא חמה), יו"ר אגף המשק בהתאחדות חקלאי ישראל, מדבר פחות, אבל עושה. טנא מבקש להדגים מתוך האדריכלות העתיקה, כדי לשכנע: "תנובה היא עמוד התווך שלא ניתן לקחת ממנו את הזכויות של קיום משק החלב. זהו השריד האחרון לחקלאות היצרנית המתוכננת של מדינת ישראל; זהו תכנון המתבסס על קונסטרוקציה של הסכמה שתנובה היא עמוד התווך בו.

תזוזה קלה של תנובה תערער את עמוד התווך ואת מועצת החלב, העומדת בתוך קונסטרוקציית ההסכמה ויתמוטט כל תכנון משק החלב, שלאחריו תהיה התמוטטות כלכלית של מאות רפתות במשק הקיבוצים והמושבי."

הפרטת אגרקסקו 2011

- ב-2002 הוחלט להביא את נושא הפרטת החברה בפני ועדת השרים לענייני הפרטה אך הנושא התעכב במשך מספר שנים.
- ב-2006 החל שר החקלאות שלום שמחון לקדם את תהליך ההפרטה של החברה.
- בדצמבר 2007 אישרה מועצת הצמחים את מתווה ההפרטה המוצע, ובעיתונות פורסם שהחברה שווה כחצי מיליארד שקלים, הגם שלא נערכה לחברה הערכת שווי.
- בספטמבר 2008 אישרה ועדת השרים לענייני הפרטה את מתווה ההפרטה המוצע בו אולם ההפרטה נתקעה בשל מספר סיבות ובהם: הסכם המייסדים שהקנה לתנובה עדיפות ברכישת החברה ותנובה, שנשלטה על ידי קרן אייפקס, התמהמהה בגיבוש עמדתה בנושא ההפרטה. כמו כן, הייתה התנגדות בקרב חלק מהחקלאים לכך שיצטרפו לשלם עבור חלקה של המדינה בחברה, כפי שהתבטא בנובמבר 2008 יוסטה בלייר, מנכ"ל התאחדות חקלאי ישראל: **"אני חושב שבאופן מעשי אגרקסקו נמצאת בידי המגדלים. כל הכספים שהושקעו בה הם של המגדלים, וכל מה שקרה בה היה בזכות המגדלים, ולכן הממשלה לא יכולה להיתמם ולדרוש תשלום עבור יציאתה מהחברה. אם זה התנאי של הממשלה, עדיף לא להפריט את החברה."**
- על רקע חילוקי הדעות בנושא דרך הפרטת החברה, הודיע ב-2010 מנהלה הקודם של החברה, שלמה תירוש, על פרישתו. מחליפו היה דוד בונדי, שנדרש על ידי הממשלה לבצע תוכנית הבראה בחברה ב-2011.
- בסוף יוני 2011 מונה לחברה מפרק מפעיל, רו"ח שלמה נס. ביולי 2011 התפטר בונדי מתפקידו. מאמצי המפרק למצוא לחברה קונה שיפעילה כעסק חי נכשלו בתחילה וב-11 בספטמבר נכנסה החברה לפירוק.
- המפרק המשיך לקבל הצעות לרכישת החברה ובסופו של דבר אישר בית המשפט את הצעת אנשי העסקים גדעון ביקל וחן למדן לרכוש את החברה תמורת 17.6 מיליון ש"ח במזומן ו-24.4 מיליון ש"ח המותנים בביצועי החברה בעתיד.
- בנובמבר 2011 אישר הממונה על ההגבלים העסקיים את העסקה והיא יצאה אל הפועל.

מאבק נגד רפורמה בשוק הלולים בנושא תנאי גידול התרנגולות 2011

מגדלי העופות נגד הרפורמה בלולים

ארגון מגדלי העופות מצטרף להתנגדות לרפורמה בלולים. הוא קובל על דרישת ארגוני בע"ח להגדיל הכלובים. בינתיים התרנגולות סובלות

דליה מזורי | 15/12/2011 17:03

מתחדש הקרב בין ארגון מגדלי העופות לארגוני בעלי החיים: ארגון מגדלי העופות קרא היום (ה') לשרת החקלאות ולראש הממשלה, לעצור את קידום הרפורמה בענף הביצים, ומאיים לפנות לבג"ץ.

לטענת ראשי הארגון, יישום הרפורמה עם הדרישות המחמירות, כרוך בהשקעות עתק שהמגדלים אינם מסוגלים לעמוד בהן. תנאי הסיוע שמציעה הממשלה בלתי סבירים ועלולים להביא להרס הענף. עד כה תמך הארגון ברפורמה מתוך תקווה שמשרדי החקלאות והאוצר ישפרו את תנאי הסיוע למגדלים לצורך ביצועה. והחלטה האחרונה מהווה שינוי מדיניות של הארגון.

כזכור, הרפורמה בענף הביצים מחייבת הריסת מרבית הלולים שפועלים כיום, ובניית לולים חדשים במקומם. הרפורמה מגדירה את מיקום הלולים החדשים, מרחב המחיה ותנאי הגידול של העופות ודרישות רבות נוספות. עלות הרפורמה נאמדת בכמיליארד וחצי שקלים. "שדרוג ענף הביצים בישראל הוא חשוב והכרחי", אמר מזכיר ארגון מגדלי העופות, יעקב כהן, אך, לדבריו, הרפורמה במתכונת המוצעת מציבה את המגדלים במצב בלתי אפשרי: "מצד אחד משרד החקלאות פועל להחמרת הדרישות בלולים החדשים בלחץ ארגוני בעלי החיים ומצד שני משרד האוצר אינו מסכים להגדיל את השתתפות הממשלה. למגדלים אין שום אפשרות כלכלית לממן מכיסם את הסכומים הגבוהים שנדרשים מהם".

ארגון מגדלי העופות, הגיש למשרד החקלאות מסמך דרישות לשיפור תנאי הרפורמה, אך האוצר מתנגד לו. בשל כך פנה הארגון (באמצעות עו"ד גיל עוז משרד עוז לוטן) לשרת החקלאות בדרישה להכיל בחוק ובתקנות פיצוי לחקלאים אשר יאלצו לפרוש מהענף עקב התנהלות המשרדים עד כה. "אם הממשלה תתעלם מדרישות המגדלים, הם יפנו לבג"ץ על מנת להגן על מקור פרנסתם וזכויותיהם", ציין עו"ד עוז.

מאנונימוס, המובילה את המאבק נגד רפורמת הלולים, נמסר: "אנו שותפים להתנגדות לרפורמה במתכונתה הנוכחית, הפוגעת הן בחקלאים והן בשמונה מיליון בעלי-חיים בשנה. מעבר ללולי מעוף יכול להקל על החקלאים לשאת בהוצאות הרפורמה.

שינוי ביחס משרד החקלאות לחקלאים הערביים בישראל מרץ 2012

לראשונה: חקלאים ערבים קיבלו מכסות יצור חלב וביצים

הרשות לתכנון ופיתוח במשרד החקלאות פרסמה הודעה לפיה 12 רפתנים ערבים קיבלו היתרים לייצר חצי מיליון ליטר בשנה לכל רפת ו-24 לולנים יקבלו בקרוב היתרים לייצר 250 אלף ביצים בשנה כל אחד

[עמירם כהן](#) 18.03.2012 18:46

לאחר עיכובים רבים קיבלו 12 רפתנים ו-24 לולנים ערבים מכסות ממשרד החקלאות לייצר חלב וביצים למכירה בשוק המאורגן. ההחלטה לפתוח את הייצור בענפים אלה בפני חקלאים ערבים התקבלה בממשלה ב-2009 ביוזמת שר החקלאות לשעבר ושר התמ"ת כיום שלום שמחון – בשל סיבות לא ברורות ההחלטה לא בוצעה עד כה.

הרשות לתכנון ופיתוח במשרד החקלאות פרסמה הודעה, לפיה 12 רפתנים ערבים מהעיר תמרה ומהכפרים מעלייה, בקא-אל-גרבייה וערערה, קבלו היתרים לייצר חצי מיליון ליטר בשנה לכל רפת ו-24 לולנים מכפרים שונים יקבלו בקרוב היתרים לייצר 250 אלף ביצים בשנה כל אחד. החלב מהמשקים בעלי ההיתרים יימכר למחלבות המוכרות והביצים מהלולים שיקבלו היתרי ייצור יימכרו לרשתות השיווק ולחנויות מכולת.

מחאת חקלאים אחרי הבחירות מרץ 2015

מחאת החקלאים: "ניאלץ לייבא אוכל מחו"ל"

מאות חקלאים ונציגי תנועות ההתיישבות והארגונים החקלאיים, יתייצבו להפגנה המונית בתל אביב במחאה על קריסת ענף החקלאות: "ישראל ללא חקלאות תהיה מדינה חרבה, יבשה, דוממת ודומעת"

דליה מזורי 15:35 25/3/2015

"החקלאות בקריסה, המדינה צריכה להתעשת" מזהירים החקלאים, שיפתחו מחר (חמישי) במאבק ציבורי להצלת ענף החקלאות. "אם המדינה לא תפעל לחיזוק המשקים החקלאיים, ניאלץ לייבא את כל האוכל שלנו מחו"ל כי לא יישאר מי שיעסוק בחקלאות" אומרים החקלאים ומוסיפים כי במצב כזה יצטרך הצבא "לשמור על הגבולות, כי הישובים ששומרים עליהם – יינטשו".

החקלאים טוענים שלא ניצלו את הימים שלפני הבחירות להשמעת טענותיהם, כי לא רצו שמאבקם ינוצל לצרכים פוליטיים: "זה לא מאבק פוליטי. זה מאבק על קיומנו. חקלאים מכל הזרמים הפוליטיים ומכל המפלגות חווים את אותם קשיים. אנחנו פותחים במאבק דווקא עכשיו, לפני שקמה ממשלה חדשה, כדי ששר החקלאות הבא לא ייכנס לתפקיד ויגיד שהוא צריך ללמוד את הנושא. שיכיר אותו ויטפל בו מייד, כי פרנסתם של 15 אלף החקלאים בצרות, וללא עזרה – לא יהיו חקלאים. אנחנו רוצים שהממשלה הקרובה תדע שאם היא לא תשמור על החקלאות, זו תכריז על פשיטת רגל", אמרו.

פערי תיווך משמעותיים: "מישהו עושה פה קופה"

הנושאים שעל סדר היום של החקלאים מגוונים. ראשית, הם קובלים על פער התיווך של מאות אחוזים ששוחק את הרווחיות שלהם: "אני מקבל עבור קילו תפוחים 2.45 – 3 שקלים. יום לאחר שהם עוזבים את המטע שלי הם נמכרים – ברשתות השיווק – ב-9 שקלים. מישהו עושה פה קופה. לא רק על חשבון הציבור – גם על חשבוננו. אין כל סיבה לפער הזה", אומר חקלאי מהצפון ומוסיף כי המצב חמור אפילו יותר: "כשהמחירים כל כך גבוהים – אנשים קונים פחות, או לא קונים בכלל, ואנחנו נשארים עם פירות שאנו נאלצים להשמיד". חקלאי נוסף אמר: "הרשתות גוזרות קופון ופוגעות פגיעה כפולה: גם בפרנסת החקלאי – וגם בצרכן שמשלם מחיר מופקע".

נושא נוסף שמעסיק את החקלאים הוא עלות העובדים הזרים: מזה קרוב לחמש עשרה שנים, משלמים החקלאים למדינה "מס מעסיקים" בגובה 10% מעלות שכרו של כל עובד זר שהם מעסיקים. ישראל היא המדינה היחידה מבין מדינות ה-OECD בה ההיטלים מכוונים להעלאת עלות ההעסקה של העובדים הזרים – במכשיר ליצירת העדפה לעובדים מקומיים. אלא שלטענת החקלאים, המס ממילא אינו אפקטיבי, שכן ישראלים לא מוכנים

לעסוק בחקלאות בתנאים הקשים ובמיקומים הגיאוגרפיים הדרושים לביצוע העבודה: "אנו רואים במס הזה גדל", אמרו. כיום מועסקים בחקלאות 25 אלף עובדים זרים, ותשלומי המס למדינה עבורם עומדים על כ- 140 מיליוני שקלים. בנסיבות אלה דורשים החקלאים את ביטול מס מעסיקים.

החקלאים מוחים גם על מחירי המים: לטענתם, מים הם אחת התשומות העיקריות בכל פעילות חקלאית ולכן הם משפיעים בצורה ישירה על רווחיות הפעילות ועל מחירי התוצרת. עליה במחירי המים מביאה, לטענת החקלאים, לשחיקת רווחיות הפעילות החקלאית - עד כדי חוסר כדאיות כלכלית. על כן דורשים החקלאים לבטל את ההתייקרויות האחרונות במחירי המים, להביא מים חקלאיים לאזורי הפריפריה - ולסייע לפיתוח מי קולחים ושיטפונות.

בנוסף דורשים החקלאים פיקוח על היבוא החקלאי. לטענתם, יבוא של מוצרי חלב פוגע באופן ישיר ביצור חלב בפריפריה וקיום ענף חלב עצמאי, "אנו דורשים להגן על השוק המקומי ולתת לו רשת ביטחון כדי שיוכל להמשיך לייצר ולהתפרנס בכבוד."

כיום ישנם רק כ-15 אלף חקלאים המספקים את ביטחון המזון לכלל תושבי ישראל. עם השנים חלה שחיקה במעמד החקלאים - מה שהוביל, בין היתר, לסגירת רפתות, סגירת לולים ועקירת מטעים. **החקלאים, לטענתם, הגיעו למצב בו אינם מרוויחים, ומפעל חייהם - זה שהקימו ובנו במו ידיהם מטעמי ציונות - מתמוטט עד כדי סגירה. "אבי הקים את המשק, אני בקושי מחזיק מעמד. אבל ילדיי - הדור השלישי - כבר לא יישארו כאן", אמר חקלאי מאיזור הדרום.**

ניסיון להפחתת המכס על הייבוא בפטם בבקר ובעוף במסגרת חוק ההסדרים אוגוסט 2015

מאבק החקלאים: "נשבית תוצרת חקלאית כבר בראש
השנה"

מאות חקלאים הפגינו היום במשרד החקלאות בשל חוק ההסדרים שיגרום לדבריהם
לכך שמאות משפחות ואלפי חקלאים יסגרו את משקיהם החקלאיים וימצאו עצמם
ללא פרנסה, מבלי שהצרכן ירוויח משהו

שירה קורן כ"ה אב התשע"ה 10.08.2015 15:21

מאבק החקלאים נגד חוק ההסדרים: כ- 300 חקלאים הפגינו היום נגד
משרד החקלאות בכותרת: "יהודי לא עוקר חקלאי" זאת לאחר ששר
החקלאות, אורי אריאל ומנכ"ל המשרד, שלמה בן אליהו לא הורידו את
כלל הסעיפים החקלאיים בחוק ההסדרים בצאן ובפטם במסגרת הצבעת
הממשלה דבר אשר יגרום לכך שמאות משפחות ואלפי חקלאים יסגרו את
משקיהם החקלאיים וימצאו עצמם מובטלים וללא כל פרנסה, בעיקר
בפריפריה ובגבול הצפון זאת מבלי שהצרכן ירוויח משהו ולא פעלו להכניס לחוק ההסדרים את
הסעיפים הקשורים לעובדים הזרים - ביטול מס המעסיקים, הפחתת עלויות החקלאי המעסיק עובדים זרים בגין
מגורים והחזרת נקודות הזיכוי לעוסקים בחקלאות, כפי שהבטיחו לעשות. כמו כן טיפול בפערי התיווך הפוגעים
בחקלאים, במסגרת קידום החוק שמסדיר את פערי התיווך.

החקלאים הגיעו להפגנה בשתי שיירות איטיות – צפון ודרום וגרמו לשיבושי תנועה כבדים בכביש 6 צפון ודרום. החקלאים הפגינו עם חולצות כתומות ושלטים "יהודי לא עוקר חקלאי" ו"יהודי לא הורס חקלאות", "חקלמות – חקלאות או למות".

חברי כנסת הגיעו להביע תמיכה ביניהם – ח"כ דני עטר, ח"כ חיים ילין וח"כ מירב מיכאלי.

בהתאחדות חקלאי ישראל מדגישים כי משרד החקלאות אינו מבין את גודל השעה וכי במידה ומשרד החקלאות לא יתעשת, בעוד כ- 10 שנים לא יהיו עוד חקלאים בארץ ולא יהיה שוק מקומי. עוד מזהירים כי הכנסת הסעיפים החקלאיים במסגרת חוק ההסדרים תביא לכך שלא רק שהחקלאי ימצא עצמו ללא פרנסה אלא גם שהצרכן לא ירוויח כלום והכל בשביל ייבוא פרוע. מה עוד שההשלכות יהיו ברורות, היצור והעיבוד ירוכזו במספר ידיים מצומצם ולמעשה את החקלאים יחליפו מונופולים גדולים.

בהתאחדות חקלאי ישראל מוסיפים שפתיחה לייבוא משמעה "שוק פרוע בענף" שכן כיום המחיר מפוקח ופתיחת הייבוא תביא לכך שלא יהיה ניתן לשלוט על המחירים. מה עוד שיש השלכות לטווח הארוך שכן, ברגע שיהיה חרם על מדינת ישראל, סנקציות בינלאומיות או לחלופין שפעת עופות או מחלה כזאת או אחרת, תהיה בעיית יבוא במדינה ואז יהיה מחסור חמור ולא יהיה שוק מקומי להסתמך עליו.

מאבק החקלאים על רפורמה בשוק הלולים

אפריל 2016

3,000 איש בהפגנת הלולנים בצפון: "הממשלה תוקעת סכין בגוף החקלאות"

חברי כנסת, ראשי רשויות ותושבים הגיעו להפגין תמיכה במגדלי העופות המוחים על החלטת שר החקלאות לבטל מכסות ביצים ולפתוח את השוק לייבוא. ח"כ אלעזר שטרן: "מאבק על אופייה של מדינת ישראל"

עדי חשמונאי יום שני, 11 באפריל 2016, 14:29

כ-3,000 בני אדם הגיעו הבוקר (שני) להפגין בכניסה למושב אביבים שבגליל העליון במסגרת מחאת מגדלי העופות ביישובים הסמוכים לגבול הצפון על החלטת שר החקלאות אורי אריאל לבטל את מכסת ייצור הביצים ולפתוח את השוק לייבוא. בהפגנה, שאותה מאבטחים כוחות מג"ב גדולים, השתתפו חברי כנסת, ראשי רשויות מהצפון ותושבים, שבאו להפגין תמיכה בלולנים. בין היתר, נשאו המפגינים שלטים שעליהם נכתב "ביבי מפרק את יישובי הצפון" ו-"לולני גדרות רוצים לחיות", וחלקם לבשו חולצות שעליהן נכתב "אני יצרן ביצים גאה". במקביל להפגנה, מושבתים היום הלימודים והשירותים המוניציפליים ביישובי המועצות האזוריות מרום גליל, מבואות חרמון ומעלה יוסף.

עבור לולני גבול הצפון, המספקים כ-70% מהביצים בישראל, החלטת שר החקלאות היא צעד חסר תקדים שיביא לסגירת המפעל העיקרי שעליו נשענת פרנסתן של 2,300 משפחות החיות ביישובי הגדר בגליל. הבעייתיות בביטול המכסים ובפתיחת השוק נובעת מחשש שמרגע שייכנסו לתמונה "שחקנים גדולים" בתחום שיווק הביצים, למשקים בגבול הצפון לא תהיה דרך להתחרות בהם, והם יאבדו את פרנסתם.

אפריל – אוגוסט 2016 מאבק על המדגה

מאבק ייבוא הדגים: הסכם בין האוצר למגדלים

מגדלי הדגים שנאבקו בהורדת המכסים הגיעו להסכם עם האוצר והחקלאות: המכס על ייבוא יירד ב-50% לשנה וחצי, והמגדלים יקבלו תמיכה ישירה לשנה בסך 30 מיליון שקל וכן רשת ביטחון של 12 מיליון שקל. יו"ר ארגון המגדלים: התועלת לצרכן תהיה שולית, חלק מהקמעונאים הם גם יבואנים

מירב קריסטלפורטס: 10.08.16, 22:50

משרד האוצר, משרד החקלאות והתאחדות חקלאי ישראל הגיעו היום (ד') להסכמות על ענף המדגה, על רקע מאבק מגדלי הדגים בהקלות הייבוא. על פי ההסכמות, המכס על ייבוא הדגים יירד ב-50% לשנה וחצי; המגדלים יקבלו תמיכה ישירה לשנה בסך 30 מיליון שקל וכן רשת ביטחון של 12 מיליון שקל במטרה להגן עליהם מפני ייבוא.

כמו כן סוכם, כי בתום שנה וחצי תיבחן הורדה הדרגתית נוספת של המכס, בהתאם לפגיעה שנגרמה להכנסות מגדלי הדגים. במידה והענף ייפגע, יערכו התאמות עד כדי עצירת ההפחתה. בנוסף, יבוצע שיקום של 100 בריכות ונחלים, במימון משותף - המדינה תיתן 70 מיליון שקל והמגדלים יתנו 50 מיליון שקל.

הפגנת מגדלי הדגים (צילום: גיל נחושתן)

הרקע למאבק היה החלטת משרד האוצר לפתוח את ייבוא הדגים הקפואים לפני פסח. מבדיקת ynet עלה שמחירי האמנון הקפוא המיובא מסין דווקא עלו, כבר במהלך החג - כלומר הצרכנים זכו למחירים נמוכים לזמן קצר בלבד. ההסכמות הושגו לאחר מו"מ אינטנסיבי בין הצדדים, והן יעלו בשבוע הבא לאישור אסיפת המגדלים.

"האוצר הלך לכיוון היבואנים ולא לטובת המגדלים"

יו"ר ארגון מגדלי הדגים, יוסי יעיש, אמר ל-ynet: "נערוך אסיפה ביום שלישי הבא ובמידה והמגדלים יאשרו - המתווה הזה ייצא לדרך".

לדבריו, "הגענו להסכמות, אבל זה לא היה דיאלוג אלא מונולוג. ניהלנו מו"מ של דוד מול גוליית. האוצר שעומד לצד היבואנים רצה להוריד את המכס לאפס על אמנונים קרפיונים, בורי קפואים וטריים. ההישג שלנו - אם אפשר לקרוא לו הישג, הוא שהפעימה הראשונה תהיה של 50%. הפעימה הבאה - שנה וחצי יותר מאוחר, תיעצר במידה והפידיון שלנו יירד מעבר ל-10%, כלומר לא תרד הפעימה הבאה של המכס שהיא כ-13% מדי שנה.

"עוד הישג שהשגנו - במקום שהמכס ירד לאפס, בסוף הפעימות בעוד 3 שנים המכס ירד ל-12%. הוא לא ירד לאפס. אפשר לומר שזה הישג".

יעיש הוסיף: "התועלת לצרכן תהיה שולית, אבל האוצר הלך לכיוון היבואנים ולא לטובת המגדלים,

כשהצרכן ייהנה בשוליים. מחירי האמנונים עלו מ-28.7 ל-32 שקל. המחירים שלנו 'בשער החווה' (המחירים שמקבלים המגדלים. מ.ק) ירדו בחצי שקל, היו סביב 10.5 שקלים. אין לזה שום קשר למחיר לצרכן. מה שהכי כואב לנו זה שחלק מהקמעונאים הם גם יבואנים - הם יכולים להעלות ולהוריד את המחיר כמה שהם רוצים. לנו אין יכולת להשפיע על המחירים לצרכן, וזו חלק מהחולשה שלנו".

"ימים יגידו אם בישראל ימשיכו לגדל דגים טריים"

מזכ"ל התאחדות חקלאי ישראל, אבשלום (אבו) וילן, אמר: "טוב שהשכל הישר גבר על הצעות חסרות אחריות של הורדת כל המכסים מיידיית ללא כל פיצוי לענף, שהיו גורמות לייבוש מלא של עמק המעיינות ואזור בית שאן.

אנחנו נמצאים במאבק על גורלו של הענף. ימים יגידו אם בישראל ימשיכו לגדל דגים טריים או שיבוא הכורת על הענף כולו. אני מקווה שהיום עשינו צעד קטן לכיוון של שמירת והבטחת עתיד הענף".

מאבק נגד הורדות מכס על יבוא בשר אוגוסט - אוקטובר 2016

עובדי תנובה מסלימים את המאבק נגד האוצר: "כחלון לא סופר את העובדים"

עובדי החברה, ובראשם עובדי מפעל אדום אדום, מוחים על כוונת שר האוצר להוריד את המכס על יבוא בשר טרי לישראל, שעלול להוביל לסגירת המפעל. העובדים פנו למשטרה על מנת לקבל אישור לקיים משמרות מחאה מול ביתו של כחלון החל מיום ראשון הקרוב

נורית קדוש

06.10.16, 16:36

עובדי תנובה, ובראשם עובדי מפעל "אדום אדום", נערכים להסלמת המאבק על כוונת שר האוצר משה כחלון להוריד את המכס על יבוא בשר טרי לישראל. ל"כלכליסט" נודע כי נציגי ועד העובדים הגיעו היום (ה') למשטרת חיפה לקבל אישור לקיים משמרות מחאה מול ביתו של שר האוצר משה כחלון החל מהשבוע הבא. החלטה זו התקבלה לאחר שלטענתם, במשך למעלה משבוע פנו לשר האוצר משה כחלון, ולאנשי משרדו, בבקשה להיפגש עמם בטרם יחתום על המתווה, אך לא נענו.

באסיפת עובדים שנערכה היום במפעל "אדום אדום", סיפר יו"ר ועד עובדי תנובה, אחיאב שמחי, כי מזה למעלה משבוע שהוא מנסה להיפגש עם שר האוצר אולם עד כה - לא נענה. שמחי אמר כי "נראה כי השר ואנשי משרדו מצאו את הזמן לשבת עם הבוקרים בראשות עמרי שרון, אבל לעובדים שעומדים לאבד את מקום עבודתם אין להם זמן. משרד האוצר צריך לתמוך בתעשייה הישראלית ובעובדים הישראלים במקום למקומות העבודה בפולין. תבדקו את אחוזי האבטלה ביישובי עמק בית שאן מהם מגיעים רוב העובדים - משרות אין שם. היכן אתם מצפים שכל אותם עובדים ימצאו עבודה? אנחנו נמצאים עכשיו בעשרת ימי תשובה ואלה ימים של חשבון נפש. אני מצפה מאנשי משרד האוצר לערוך חשבון נפש נוקב לפני שהם שולחים 200 איש לאבטלה."

יוסי ביטון, יו"ר ועד עובדי אדום אדום: "תנובה כבר הודיעה שהיא תסגור את המפעל. להם אין בעיה, הם יוכלו לייבא גם. רק אנחנו נשלם את המחיר. אנחנו נישאר בלי עבודה וכלי פרנסה. השר אמר שידאג לנו. איך ידאג? הוא אפילו לא נפגש איתנו. אני רוצה שיסביר לי איזה סיכוי יש לעובד כפיים בן 55 מבית שאן למצוא עבודה אחרת? איך הוא ידאג לנו בדיוק? לעובדים שלנו אין לאן ללכת!"

אדום אדום הוא מפעל מפסיד שבו מועסקים 200 עובדים, רובם מבית שאן. מרבית העובדים הינם עובדי כפיים, בני חמישים המשתכרים שכר יסוד. בתנובה כבר הבהירו כי הגדלת היבוא במתווה המוצע תביא בהכרח לחוסר כדאיות כלכלית של המפעל שרשם מאז הקמתו הפסדים של כ-140 מיליון שקל. בתנובה מבקשים להגיע להבנות עם כחלון למתווה הדרגתי ולא מייד של הורדת המכס, של ביטול אגרות שונות שתנובה נדרשת לשלם ולחלוקת מכסות יבוא גם לתנובה.

ממשיכים במאבק אוקטובר 2016

איך קורה שהחקלאי מפסיד על קילו פלפלים שעולה לכם 10 שקלים?

יש אנשים שאומרים שלא חייבים פה חקלאות, ושכמו בהרבה ענפים אחרים - אפשר לייבא את כל התוצרת החקלאית. הטענה הזו מתעלמת מעובדה אחת מהותית: מדינה שלא יודעת לגדל לעצמה את האוכל, ושאינן ביכולתה לדאוג לביטחון תזונתי - אין לה זכות קיום

ובל רויסמן 16, 10, 14

זה קורה לכם לפחות פעם בשבוע. אתם נכנסים לסופרמרקט או למכולת השכונתית וממלאים את העגלה במוצרים שונים. ומאחורי כל מוצר שנכנס לכם לעגלה - יש סיפור. חלק מהסיפורים שמחים, חלקם מעוררי השראה וחלקם - כמו במקרה של העגבניות והמלפפונים - הם סיפורים עצובים.

החקלאים במדינת ישראל מתוסכלים. בין אם תתפסו חקלאי לשיחה עם קפה שחור של בוקר, בין אם תבקרו אותו בחממות ובשדות הפתוחים או בהפגנות הרבות שאליהן הם יצאו בשנה האחרונה - כולם יגידו לכם את אותו הדבר: "ננטשנו. אנחנו בנים עזובים במדינה הזו. הממשלה לא סופרת אותנו. אין אוזן קשבת לבעיות שלנו." המצב היום הוא שאף אחד מהם לא ימליץ לילדים שלו להיכנס לעסק. הגיל הממוצע של החקלאים עלה בשנים האחרונות, משקים משפחתיים רבים נסגרים, אנשים פושטים רגל וחממות, בתי רשת, שדות ומטעים נותרים נטושים לחסדי הזמן. המשבר שאליה הגיעה החקלאות בישראל הוא עדות עצובה, כואבת, ומדאיגה לכשלי הממשלות האחרונות.

החקלאים בישראל מואשמים שלא בצדק במחיר היקר של הירקות והפירות. הנה דוגמה להמחשה: לחקלאי ישראלי עולה 4 שקלים לגדל קילו פלפלים. אם הפלפל נמכר ברשתות השיווק ב-10 שקלים הוא עדיין לא מרוויח, משום שמתוך ה-10 שקל הוא מקבל 5 שקלים בלבד, שמהם יורדים לו 30% על הובלה, הפצה ותשלום לסיטונאי, ובסוף הוא נשאר ביד עם 3.5 שקלים בלבד - ומפסיד.

וזו רק בעיה אחת, מבלי להזכיר את מחירי המים, או העלות הגבוהה של העסקת עובדים זרים, או שחיקת הרווחיות: לפני שלושים שנה, המחירים היו 2-3 שקלים לקילו עגבנייה. מאז מחירי התשומות (כמו למשל מים, סולר, זרעים ודשנים) זינקו. ועדיין, במשך רוב השנה, מגדלי העגבניות מקבלים את אותו המחיר.

לכל הקשיים האלה אחראיות, בלי יוצא מן הכלל, ממשלות ישראל, שחוטאות בחוסר ראייה לטווח ארוך, בחוסר הבנה של עולם החקלאות ובחוסר אכפתיות כלפי החקלאים. ואת מי שתחתיה, פקידי האוצר, לא באמת מעניינים החקלאים - אלא שיהיו מוצרים חקלאיים על המדף. וזו בדיוק הסיבה שבגללה קו ההגנה האחרון על החקלאים - מכסי המגן - נפרץ.

בניגוד לדעה הרווחת, החקלאים בישראל מגדלים מספיק ירקות ופירות לכל אזרחי המדינה, גם בתקופת החגים. אבל משרד האוצר, מסיבות פופוליסטיות, הסיר את המכסים, פתח את השוק לייבוא ובכך למעשה יצר מצב של תחרות לא הוגנת, שבה הוא מסבסד ישירות את החקלאים בחו"ל. החקלאים בארץ יכולים להתמודד עם מדיקים, עם קרה, עם התנודות במחיר - אבל עם פקידי האוצר הם לא יכולים להתמודד, ואין להם איך להתחרות בחקלאי מירדן או מטורקיה שעולה לו לגדל הרבה פחות.

מחאת חקלאים דצמבר 2017

עלו מדרגה

אלפי חקלאים ומאות בני-נוער הפגינו בי-ם כנגד מדיניות הממשלה.

לאחר נסיעה איטית ברחבי המדינה, ועם חיזוק משמעותי למאבק שכלל את הצטרפות הדור הצעיר, הגיעו החקלאים לירושלים ולכנסת. גם הגשם והברד לא גרמו למפגינים להתפזר. היו ששאלו עד לאן יש לקחת המאבק לנוכח התעלמות הממשלה?

מאת [עמר כהן](#) עדכון אחרון: 20.12.2016, 6:4

אתמול הפגינו אלפי חקלאים מול משכן הכנסת לאחר שהגיעו בשיירות איטיות מכל רחבי הארץ. החקלאים קיבלו חיזוק משמעותי מבני הדור הצעיר, חברי תנועת הנוער העובד והלומד שיצאו להפגין יחד עם דור ההורים. כבר מתחילת ההפגנה ניכר הטון הלוחמני איתו הגיעו החקלאים לגן הורדים. חבר הכנסת איתן ברושי (המחנה הציוני) יצא אל הקהל עוד טרם תחילתה של ההפגנה ופנה בהתלהבות אל בני הנוער. הגשם והברד לא פיזרו את החקלאים המפגינים. לקראת סיום ההפגנה המפגינים ירדו אל הכניסה לכנסת וחסמו אותה במשך שעה ארוכה ואף התעמתו עם המשטרה.

הצעירים מגיעים

אוסרים שהגיל הממוצע של חקלאי בישראל הוא כ-65. עד היום מרבית הפגנות החקלאים התאפיינו ברוב גברי ובקהל מבוגר. השבוע, עם ההחלטה להסלים את המאבק הצטרף גם הדור הצעיר. אתמול, לקראת הצהריים, עוד לפני הגעת שיירת הסנדורים, החלו להתאסף חניכי הנוער העובד והלומד במושבם ותלמידי בתי הספר של המועצות האיזוריות בשטח ההפגנה שבגן הורדים. יהודים וערבים, חילוניים ודתיים התחממו בקור הירושלמי בקריאות תמיכה בחקלאות. הם הגיעו עם החולצות בכחולות, עם התופים והשירים ועם השמחה של גיל הנעורים. להנעתם של בני הנוער הייתה השלפה אדירה על אופיו של המאבק. על

הרטוריקה של הנואמים שראו מולם את בני הדור הצעיר מוכנים לעאת אל הקור הירושלמי ולהיאבק על דרך החיים שלהם. נראה כי הנאיביות הזו ואמונה בעתיד טוב יותר הם בדיוק המרכזיים שהחקלאים מלאי האכזבות היו צריכים.

בין מאות הנערים עם החולצות הכחולות בלטה קבוצת נערים ונערות ערבים ממועצת התלמידים של בית הספר אורט אחוזה שבגלובע. הם שמעו על המאבק והחליטו להגיע ולתמוך בו ביחד. ג'וליאן שנארה, תלמיד כיתה י' מהכפר מוקייבלה מסביר "הגענו להפגנה כי אנחנו רוצים לעמוד לצד החקלאים. אנחנו דורשים מהממשלה לתמוך בחקלאים. אנחנו מאמינים שזה חשוב מאוד לתברה שלנו שתהיה בישראל חקלאות חזקה". למשפחה של שנארה יש כרם זיתים והם מגדלים גם כוסברה. מי שאחראי בהרבה מידות להנעתם של שנארה וחבריו להפגנה הוא ראש המועצה האיזורית גלבע, עובד נור". אצלנו החקלאות זה חוט מקשר בין כל החיים בגלובע. בין הותיקים לצעירים בין היהודים לערבים

הדתיים והחילוניים". סגנו הישאם זועבי מוסיף "החיים בגלובע זה כמו להיות במדינה אחרת. אנחנו חיים ביחד בשיתוף מלא. דואגים אחד לשני. העבודה בחקלאות לא מבדילה בין היהודי לערבי ובין השמאלני לימני. אם מדינת ישראל כמובילה עולמית בחקלאות תהרוס בעצמה את החקלאות זו תהיה בושה".

מתן מצף הוא גרעינר בשנת שירות במועצה האיזורית עמק חפר. הוא הגיע עם חניכי התנועה להפגנה כדי להגיד "המדינה שמה רגל לחקלאים משבשת את כל התהליכים שהחקלאי צריך לבצע. התברר לנו שהגיעו לפה באים ממשפחות חקלאיות ומהיישובים החקלאיים. לגדול בישוב חקלאי זה דרך חיים ואנחנו לא מוכנים שיחסלו אותה. בעתיד יכול להיות שלא יסתובבו טרקטורים בישובים, שילדים לא יצאו לשדות. אנחנו לא ניתן לזה לקרות".